

УДК 612.821.6—053

ДИФЕРЕНЦІЮВАННЯ УМОВНИХ ХАРЧОДОБУВНИХ РЕАКЦІЙ У КУРЕЙ РІЗНОГО ВІКУ

П. Д. Харченко, М. Ф. Поливана, Т. М. Бабій

Інститут фізіології Київського університету

Наявність або відсутність реакції на сигнал зовнішнього середовища, як це спостерігається, наприклад, при виробленні різних диференціровок, не є єдиною формою відношення тварини до зовнішнього середовища при її аналізі. На один сигнал необхідно, наприклад, здійснити одну реакцію, а на інший — іншу. Питанню диференціювання умовних подразників методом протиставлення позитивного подразника гальмівному присвячена велика кількість праць. Водночас вивченю диференціювання позитивних подразників або реакцій приділяється значно менше уваги, хоча в житті тварин і людини воно має велике значення.

Згідно літературним даним, спроби по диференціюванню позитивних умовних сигналів проводились на собаках у різних варіантах. Виробляли диференціювання умовних подразників при різномірному безумовному [8, 9] і однорідному підкріпленні [19]. Автори відзначають, що таке диференціювання здійснюється у собак легко.

Виникає питання, чи здатні диференціювати позитивні подразники всі тварини незалежно від їх філогенетичного рівня розвитку, або є будь-які особливості такого диференціювання? За даними Іванової [5], у риб з великими труднощами виробляється другий руховий умовний рефлекс при наявності вже виробленого рефлексу. Диференціювання двох реакцій у них нечітке, навіть після 300 поєднань подразників. У голубів і кроликів розрізняння реакцій спостерігалось після 40—100 поєднань [17].

У дослідах Поливаної [11] диференціювання чотирьох рухових реакцій у кроліків спостерігалось після 39—93 поєднань подразників. У собак і мавп, за даними Рокотової [16], диференціювання позитивних агентів наставало відносно швидко.

Таким чином, досліди, проведені на різних хребетних тваринах, показують, що чим вище у філогенетичному відношенні стоїть тварина, тим менше необхідно часу для повного диференціювання подразників і пов'язаних з ними рухових реакцій.

Раніше ми провадили вивчення аналізаторної діяльності курей, і логічним продовженням цих самих досліджень було вивчення особливостей диференціювання позитивних сигналів і рухових реакцій у цих птахів.

Дане повідомлення стосується результатів досліджень динаміки диференціювання умовних рухових реакцій на позитивні подразники у курей різного віку та з'ясування механізму цього диференціювання.

Досліди провадилися з постнатального розвитку до нового віці. Виробляли педальну готливість світлу. Рухові умовні групи курчат спочатку тренували педальну реакцію, але при цій реакції починали виробляти

спроби по вироблені (кільцева реакція) почали від народження чат спостерігалася значна (зупиняється умовну чат реакції, але зупиняється Реакції виходу і підходу ступені). В міру тренування харчодобувної реакції (100 поєднань) чашечку здійснювалася дані латентних періодів за період 90—100 поєднань закріплення умовного рівня локальної рухової значним (особливо у 51

Середні величини латентності (у сек.) окремих елементів реакції на миготливі світлові раннього віку в період з поєднання

№ тварини	Вихід	Підхід
512	2,1	3,4
515	2,7	4,4
1484	1,9	2,6
9581	1,9	2,7
5770	1,4	2,2
5771	1,5	2,6
5772	1,8	3,2
5773	1,8	3,0
5774	1,4	2,1
	1,4—2,7	2,1—4,4

експериментальної клітки і приступали до вироблені педаль. При вироблені стерігалася незавершена тискувало не відразу, а зупиняється, де раніше знаходилася тільки завершених педалей.

2. Фізіологічний журнал № 6

Методика досліджень

Досліди провадились харчодобувною методикою на курчатах з перших днів їх постнатального розвитку до трьох місяців, а на дорослих курях у чотири—шестимісячному віці. Виробляли педальну реакцію на біле світло і дзвопик, а кільцеву — на миготливе світло. Рухові умовні рефлекси виробляли в різних варіантах спроб: у однієї групи курчат спочатку тренували кільцеву рухову реакцію і після її закріплення — педальну реакцію, але при цьому маніпулятор першої реакції (кільце) з експериментальної клітки забирали; у другої — після відносного закріплення першої рухової реакції почипали виробляти нову рухову реакцію і в одній спробі тренували їх.

Результати досліджень

Спроби по виробленню умовного рефлексу на миготливе світло (кільцева реакція) почали з курчатами першої групи на п'ятий — дев'ятий дні від народження. При виробленні цієї реакції у більшості курчат спостерігалась значна затримка локальної харчодобувної реакції (клювання в умовну чашечку). Курча підходило до місця здійснення реакції, але зупинялось перед умовною чашечкою і не клювало в неї. Реакції виходу і підходу також були загальнованими, але не в такому ступені. В міру тренування рефлексу латентний період всіх елементів харчодобувної реакції зменшувався, однак наприкінці закріплення рефлексу (100 поєднань) у більшості курчат реакція клювання в умовну чашечку здійснювалася не відразу (табл. 1). У табл. 1 наведені середні дані латентних періодів (у сек.) реакції виходу, підходу та клювання за період 90—100 поєднання кільцевого подразника, тобто наприкінці закріплення умовного рефлексу. Як видно з цієї таблиці, латентний період локальної рухової реакції у курчат наприкінці дослідження був значним (особливо у 515). Після 100 поєднань миготливого світла з

Таблиця 1

Середні величини латентних періодів (у сек) окремих елементів кільцевої реакції на миготливе світло у курчат раннього віку в період з 90—100 поєднання

№ тварини	Вихід	Підхід	Клювання
512	2,1	3,4	3,9
515	2,7	4,4	5,3
1484	1,9	2,6	2,6
9581	1,9	2,7	2,7
5770	1,4	2,2	2,8
5771	1,5	2,6	3,9
5772	1,8	3,2	4,0
5773	1,8	3,0	3,3
5774	1,4	2,1	3,3

1,4—2,7 2,1—4,4 2,6—5,3

Таблиця 2

Середні величини латентних періодів (у сек) окремих елементів педальної харчодобувної реакції у курчат на біле світло в період з 90—100 поєднання

№ тварини	Вихід	Підхід	Натискання
512	1,9	3,5	3,7
515	2,7	3,9	4,1
1484	1,9	2,4	3,4
9581	1,6	2,2	3,2
5770	1,5	2,3	3,5
5771	1,6	2,3	2,8
5772	1,3	2,0	2,6
5773	1,3	2,1	2,5
5774	1,3	2,1	2,5

1,3—2,4 2,0—3,9 2,3—4,1

експериментальної клітки виймали маніпулятор першої рухової реакції і приступали до вироблення другої рухової реакції — натискання на педаль. При виробленні педальної реакції у деяких курчат також спостерігалась незавершена реакція (курча підходило до педалі, але натискувало не відразу, або при включені подразника прямувало до місця, де раніше знаходилась умовна чашечка). Внаслідок підкріплення тільки завершених педальних реакцій до 100 поєднання встановився

2. Фізіологічний журнал № 6

більш-менш постійний латентний період рухової педальної реакції. Правда, міцність цієї реакції, як і кільцевої, залежала від індивідуальних особливостей нервової системи курей. Нижче ми наводимо табл. 2, в якій показані середні цифри латентних періодів різних елементів рухової реакції на біле світло. Як видно з табл. 2, педальна рухова реакція, як і кільцева, здійснювалась також із значним латентним періодом. У період вироблення як кільцевої, так і педальної реакції у курчат спостерігалась велика кількість міжсигнальних реакцій. Ці реакції часто були з незавершеним кінцем (була відсутнія локальна умовна реакція). Після закріплення педальної рухової реакції застосували в одній спробі без стереотипу умовні подразники, які викликали педальну і кільцеву реакцію. На початку цієї серії спроб у більшості курчат була загальмована кільцева реакція (збільшений латентний період цієї реакції, або вона взагалі була відсутня). Збільшений латентний період кільцевої реакції спостерігався на протязі 50—55 поєднань, потім він почав поступово знижуватися. Після 100 поєднань умовних подразників латентний період цієї реакції у більшості тварин став значно менший, ніж до зведення подразників в одній спробі, у інших курсі він дорівнював вихідній величині, а у одного курчати він так і залишився збільшеним.

Як вплинуло зведення умовних подразників на педальний рефлекс? Введення в спробу кільцевого подразника викликало у всіх курсі різке збільшення латентного періоду педальної реакції. Потім у одного курчати він так і не знизився до вихідного рівня, а у інших досяг такої величини, як і до зведення подразників, а у деяких курчат навіть нижче вихідного рівня.

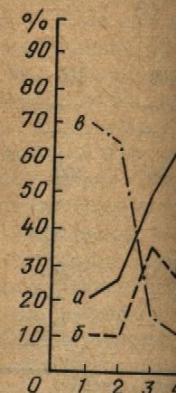
Окрім вироблення кожного з умовних рефлексів на певні умовні подразники у курсі тривало досить довго. Нас же цікавила можливість диференціювання умовних подразників і реакцій у курчат у ранні вікові періоди. Тому нами була поставлена друга серія спроб. У піддослідних курчат спочатку виробляли кільцевий умовний рефлекс на миготливе світло і після відносного його закріплення вводили слідуючий умовний педальний подразник — дзвоник. При такій постановці спроб фактично проводилось одночасне вироблення педальної реакції і диференціювання обох рухових реакцій. Природно, що для курчат першого місяця життя вирішення такого завдання було важким. Ми спостерігали велику кількість міжсигнальних реакцій, або відсутність реакцій, іноді курса на умовний сигнал не виходило з вихідного місця, або здійснювало незавершенну рухову реакцію. Латентний період кожної реакції був значним, але внаслідок тренування рефлексів величини латентного періоду реакцій хвилеподібно змінювались, і наприкінці тренування встановився відносно постійний період: для кільцевої реакції 3—5 сек і педальної 3,5—5,8 сек. При порівнянні цих даних з величинами латентних періодів рухових реакцій у курчат раннього віку першої серії спроб можна помітити, що у курчат другої серії спроб реакції здійснювались із значно більшим латентним періодом, ніж у курчат першої серії спроб, тобто при таких умовах аналіз умовних подразників і пов'язаних з ними позитивних реакцій утруднюється.

Вироблення різних рухових реакцій у дорослих курсі показало, що у них диференціювання рефлексів також було утрудненим, але латентний період рухових реакцій був значно меншим, ніж у курчат. Застосування у курчат в одній спробі умовних подразників, пов'язаних раніше з певними умовними руховими реакціями, викликало перекручення рухових реакцій. Перекручені реакції були різного типу: моно-ефекторні перекручені реакції, коли тварина на даний подразник здійснювала невірну реакцію (див. рисунок, в), біефекторні реакції, коли тва-

Диференціювання умовних

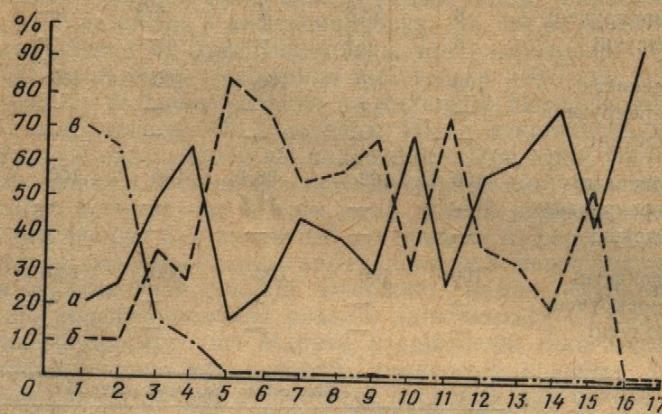
рина здійснювала споданому умовному подразнику реакції спостерігались носочно швидко (до 5—10 годин), і максимальна

Поряд з перекрутами, які коливалися з досконалістю, валися тільки адекватні

рина здійснювала спочатку перекручену реакцію, а потім адекватну даному умовному подразнику реакцію (див. рисунок, б). Моноефекторні реакції спостерігались лише на початку дослідження і зникали відносно швидко (до 5—7 спроб). Біефекторні реакції спостерігались довгий час, і максимальна їх кількість доходила до 88% в одній спробі.

Поряд з перекрученими реакціями були вірні реакції, кількість яких коливалася з досліду в дослід, але внаслідок того, що підкріплювалися тільки адекватні рухові реакції, їх кількість збільшувалась, а

Динаміка диференціювання рухових реакцій у курчати № 5789.
По вертикальні — кількість реакцій (%) по горизонталі — № спроб.
а — правильні реакції, б — перекручені біефекторні реакції, в — перекручені моноефекторні реакції.

процент перекрученіх реакцій зменшувався; у деяких курчат перекручені реакції не зникали зовсім, іноді вони виявлялися в дальших спробах.

Слід відзначити, що наявність перекрученіх реакцій, характер і тривалість їх залежали від індивідуальних особливостей нервової системи тварин. Для ілюстрації наводимо зведену табл. 3, в якій зібрані дані (в процентах) про кількість адекватних, перекрученіх реакцій на миготливе світло і біле світло у першої групи піддослідних курчат після зведення подразників в одній спробі і дальнього тренування рефлексів. Як видно з цієї таблиці, перші п'ять днів тренування у більшості курчат спостерігались перекручені реакції на умовний подразник, пов'язаний з кільцевою реакцією, і тільки у двох курчат найбільший процент перекрученіх реакцій був на педальний подразник. В міру тренування диференціювання реакцій картина змінилася: з'явилася більша кількість перекрученіх реакцій на педальний подразник і зменшилась на кільцевий. В четвертій п'ятиденці перекручені реакції у більшості курчат в цілому зникли, і з'являлися в невеликій кількості лише у окремих курчат.

Динаміка диференціювання сигналів і пов'язаних з ними позитивних реакцій у дорослих курей була аналогічною, однак фаза перекрученіх реакцій була не такою тривалою, спостерігалася в меншій мірі хвилеподібність у наявності перекрученіх реакцій. Полегшення диференціювання реакцій спостерігається, приблизно, в двомісячному віці курчат.

Який механізм диференціювання позитивних реакцій? З цього питання в літературі є різні точки зору. Одні автори [2] вважають, що в

Таблиця 3

Процент адекватних, перекрученіх і відсутніх реакцій у піддослідних курсей за кожну п'ятиденку тренування рефлексів

№ п'ятиденки	Характер реакції	Миготливе світло (кільцева реакція)					
		5771	5772	5773	5774	1484	9581
1	Адекватні	84	73,3	96	95,1	100	100
	Перекручені	8	23,3	4	4,9	—	—
	Відсутні	8	3,4	—	—	—	—
2	Адекватні	100	87	100	100	100	95,7
	Перекручені	—	13	—	—	—	4,3
	Відсутні	—	—	—	—	—	—
3	Адекватні	100	100	88,4	100	100	100
	Перекручені	—	—	11,6	—	—	—
	Відсутні	—	—	—	—	—	—
4	Адекватні	100	100	100	100	100	100
	Перекручені	—	—	—	—	—	—
	Відсутні	—	—	—	—	—	—

№ п'яти-денки	Характер реакції	Біле світло (педальна реакція)					
		5771	5772	5773	5774	1484	9581
1	Адекватні	100	100	100	100	79,9	76,5
	Перекручені	—	—	—	—	21,1	23,5
	Відсутні	—	—	—	—	3,3	—
2	Адекватні	92,6	96,3	90	96	88,8	80,8
	Перекручені	7,4	3,7	10	—	11,2	19,2
	Відсутні	—	—	—	4	—	—
3	Адекватні	96,4	100	95	90	95,5	70
	Перекручені	3,6	—	5	10	4,5	30
	Відсутні	—	—	—	—	—	—
4	Адекватні	100	100	100	100	96,5	86,7
	Перекручені	—	—	—	—	3,5	13,3
	Відсутні	—	—	—	—	—	—

розвіднянні позитивних подразників, що сигналізують про різні форми відповідної діяльності при одному безумовному рефлексі, гальмівний процес не бере участі. Фізіологічним механізмом такого розрізняння є утворення рухового комплексу, цілісної структури, яка виникає в мозку при сприйманні певної обстановки. Абуладзе [1], розвиваючи думку І. П. Павлова, висловив припущення, що всі види аналізу позитивних сигналів при різних безумовних підкріпленнях ґрунтуються на концентрації процесу збудження без участі гальмування. Інші дослідники [3, 4, 16] вважають, що в аналізі позитивних подразників, що сигналізують про різні форми відповідної діяльності при одному і тому ж безумовному підкріпленні, бере участь внутрішнє гальмування. Таким чином, в літературі немає спільній точки зору щодо механізму диференціювання позитивних сигналів, а між іншим, це питання має прин-

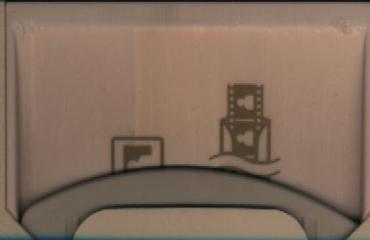
Диференціювання умовних

цилове значення з точки аналізі.

Ми провели спеціалізовані дослідження, якщо в диференціюванні позитивних і негативних емоцій виявляється залежність від рівня фізичного відрядження. Ми провели спеціалізовані дослідження, якщо в диференціюванні позитивних і негативних емоцій виявляється залежність від рівня фізичного відрядження.

Обговор

Аналізуючи фактично хідно відзначити, що від клювання в умовну ліхих курей не являє вел поєдань умовного по. В процесі закріплення цієї ланка харчодобувної бувної реакції у курчат валось зниженою загальним змушені були підшлеце. Для курчат у більшою затримка кінцевої одній спробі різних умовними реакціями, викликаною рухової реакції, так і збільшення латентного з ослабленням тимчасових оскільки внаслідок вирощеного рефлексу було на періоду другої умовної мування, яке було викликане в одній спробі, а реакції (клювання), поряня лапою на педаль. Зависячих з певними розташуваннями латентних періодів рухомому перекрученню будь-яких реакцій. В перші

Таблиця 3

звітло (кільцева реакція)			
	5774	1484	9581
773			
5	95,1	100	100
4	4,9	—	—
—	—	—	—
0	100	100	95,7
—	—	—	4,3
—	—	—	—
8,4	100	100	100
1,6	—	—	—
—	—	—	—
0	100	100	100
—	—	—	—
—	—	—	—

Число (недальна реакція)			
	5773	5774	1484
00	100	79,9	76,5
-	-	21,1	23,5
-	-	3,3	-
90	96	88,8	80,8
10	-	11,2	19,2
-	4	-	-
95	90	95,5	70
5	10	4,5	30
-	-	-	-
00	100	96,5	86,7
-	-	3,5	13,3

сигналізують про різні форми іовному рефлексі, гальмівний аїзмом такого розрізняння є структури, яка виникає в моз-буладзе [1], розвиваючи думку о всі види аналізу позитивних еннях ґрунтуються на концен-альмування. Інші дослідники в них подразників, що сигналі-альності при одному і тому ж внутрішнє гальмування. Таким и зору щодо механізму дифе- іншим, це питання має прин-

цилове значення з точки зору внутрішнього гальмування в корковому аналізі.

Ми провели спеціальну серію спроб по з'ясуванню механізму диференціювання позитивних рухових реакцій у штахів. Ми виходили з припущення, якщо в диференціюванні сигналів, пов'язаних з певними умовними реакціями, бере участь гальмування, то попереднє вироблення диференціровки на певний сигнал, який в майбутньому буде пов'язаний з іншою позитивною реакцією, повинно полегшити диференціювання реакцій. Спроби проводились таким чином. Виробляли педальну реакцію на біле світло і диференціровку до неї на миготливе світло. Після закріплення як диференціровки, так і позитивної реакції, ми на деякий час припинили тренування педального рефлексу, почали виробляти позитивну кільцеву реакцію на колишній диференціювальний подразник — миготливе світло і дзвоник. Після закріплення цих реакцій було зведено в одну спробу всі подразники. При такій постановці спроби ми тільки зрідка спостерігали перекручену реакцію на минулий диференціювальний подразник і, крім того, другий рефлекс, пов'язаний з аналогічним рухом, був залучений до процесу диференціювання. Таким чином, попереднє вироблення диференціровки перешкодило виникненню фази узагальнення реакцій. Одержані нами результати свідчать про те, що диференціювання реакцій здійснюється на базі вироблення внутрішнього гальмування. Мабуть, у здійсненні такого складного аналізу велике значення має руховий аналізатор, в якому відбуваються події, коли один і той же сигнал стає пусковим для одного руху і гальмівним для іншого.

Обговорення результатів досліджень

Аналізуючи фактичний матеріал, одержаний нами на курях, необхідно відзначити, що вироблення поодиноких рухових реакцій у вигляді клювання в умовну чашечку, або натискання на педаль для дорослих курей не являє великих труднощів. Вже після двох-трьох десятків поєдань умовного подразника спостерігається позитивна реакція. В процесі закріплення рефлексу затримувалась головним чином кінцева ланка харчодобувного рефлексу. Вироблення позитивної харчодобувної реакції у курчат у перші дні постнатального розвитку утруднювалось зниженою загальною рухливістю: курча було малорухливим, його змушені були підштовхувати до маніпулятора, кормушки і на місце. Для курчат у більшій мірі, ніж для дорослих курей, була характерною затримка кінцевої ланки харчодобувної реакції. Застосування в одній спробі різних умовних подразників, пов'язаних з певними умовними реакціями, викликало збільшення латентного періоду як однієї рухової реакції, так і іншої. Ми вважаємо, що в перші дослідні дні збільшення латентного періоду першої рухової реакції було пов'язане з ослабленням тимчасового зв'язку на перший умовний подразник, оскільки внаслідок вироблення другої рухової реакції тренування першого рефлексу було на кілька днів припинене. Збільшення латентного періоду другої умовної реакції ми пояснююмо появою зовнішнього гальмування, яке було викликане спільним застосуванням умовних подразників в одній спробі, а також наявністю більш сильної для цих тварин реакції (клювання), порівнюючи з менш сильною реакцією — натискання лапою на педаль. Застосування в одній спробі умовних подразників, пов'язаних з певними руховими реакціями, викликало не тільки зміну латентних періодів рухових реакцій, але і перекручення реакцій. Причому перекручення було або у вигляді моноефекторних, або біефекторних реакцій. В першу п'ятиденку тренування рефлексів у більшості

курчат спостерігалися перекручені реакції на кільцевий подразник. Як зазначалось вище, це пояснюється, мабуть, ослабленням тимчасових зв'язків на кільцевий подразник в зв'язку з його відміною і тренуванням тільки педального рефлексу. Останній викликав генералізований процес збудження і виявлення іншої реакції. Оскільки неадекватна реакція на кільцевий подразник не підкріплювалася, відбувалося її гальмування і концентрація процесу збудження у вихідному пункті. Дальше диференціювання рухових реакцій затримувалося, з нашої точки зору, внаслідок нерівномірності рухових реакцій. Очевидно, реакція клювання, так само як і реакція розгрібання, для курей біологічно більш адекватна, ніж натискання на педаль. Кури часто замість натискування на педаль розгрібали лапами її або навколо неї, або біля умовної чашечки чи кормушки. В процесі тренування рефлексів внаслідок концентрації збудження в певних нервових елементах і розвитку гальмування в результаті непідкріплення перекручені реакції в інших, спостерігається зменшення латентного періоду кожної реакції і здійснення адекватної даному умовному подразнику рухової реакції. Як зазначалось вище, наявність перекручені реакції, характер і тривалість їх залежали від віку та індивідуальних особливостей нервової системи птахів. Але після 10—16 спроб у курчат і 7—9 спроб у дорослих курей перекручені реакції, як правило, спостерігались в поодиноких спробах. Підвищення харчової збудливості, перерва в тренуванні рефлексів приводили до порушення диференціювання рефлексів, і в першу чергу у курчат. Цей факт з розгальмуванням реакцій ще раз підтверджує одержані нами раніше дані [12—15] про нестійкість гальмівних тимчасових зв'язків у курей, особливо у курчат. Наявність фази перекручення реакцій у ссавців (собак) спостерігали деякі дослідники як при диференціюванні позитивних подразників з однорідним підкріпленням [5, 6, 16, 18], так і при диференціюванні подразників з різнопорідним підкріпленням [7]. Це дає можливість припустити, що при диференціюванні подразників і позитивних реакцій, вироблених на ці подразники, початкова генералізація нервових процесів і дальша їх концентрація відбуваються або в аналізаторі, який сприймає умовний подразник, або в руховому аналізаторі, а можливо, в ділянці зв'язку між корковим осередком умовного збудження і відповідним корковим руховим центром. Одержані нами раніше дані [10] вказують на те, що в здійсненні такого складного аналізу велике значення має руховий аналізатор, в якому, очевидно, відбуваються складні відношення, коли один і той же сигнал набуває пускового значення для одного руху і гальмівного — для іншого. Ми спостерігали, що умовні рефлекси, які вироблені з різних аналізаторів, але мали загальну рухову реакцію, узагальнюються в більшій мірі, ніж рефлекси, які вироблені з одного аналізатора, але пов'язані з різними руховими реакціями. Якщо у тварини з кількома виробленими позитивними реакціями згашувати одну з рухових реакцій на певний умовний подразник, то, як правило, спостерігається виявлення іншої неадекватної умовнорефлекторної реакції.

Слід відзначити, що динаміка вироблення диференціювання позитивних сигналів і різних рухових реакцій нагадує вироблення диференціюального гальмування. Так, при виробленні диференціюального гальмування маемо стадію зовнішнього гальмування, генералізації і диференціювання. В наших спробах ми також мали ці стадії. З цього можна припустити, що існує загальний механізм щодо вироблення всіх видів диференціювання. Відмінності полягають, мабуть, тільки в ступені їх складності. Проведене нами дослідження по з'ясуванню механізму диференціювання рухових реакцій у курей свідчить, що таке розрізняння здійснюється на основі вироблення внутрішнього гальмування.

1. Застосування у зважаючи раніше з певними реакцій.

2. В ранньому віці діженні спостерігається у дорослих курей. На лісті їх залежали та системи птахів.

3. У процесі диференціювання спостерігається фази зовнішнього диференціювання.

4. Диференціювання підставі внутрішнього диференціювання.

1. Абуладзе К. С.—Журн. физиологии и экспериментальной биологии, 1964, 2, 1.
2. Анохин П. К., Стрелюх П. А.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
3. Вацуро Е. Г.—В сб. «Физиология птиц», 1964, 1.
4. Воронин Л. Г.—Лекции по физиологии птиц, 1964, 1.
5. Иванова В. И.—В сб. «Физиология птиц», 1964, 1.
6. Иорданис К. А.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
7. Калюжный Л. В.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
8. Клещов С. В.—В сб. «Физиология птиц», 1964, 1.
9. Конради П. Г.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
10. Поливана М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
11. Поливанная М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
12. Поливанная М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
13. Поливанная М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
14. Поливанная М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
15. Поливанная М. Ф.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
16. Рокотова Н. А.—Журн. физиологии и экспериментальной биологии, 1964, 2, 1.
17. Тагиев Ш. К.—Журн. физиологии и экспериментальной биологии, 1964, 2, 1.
18. Хананашвили М. Н.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.
19. Хананашвили М. Н.—Вестн. Академии наук ССР, 1964, 2, 1.

THE DIFFERENTIATION OF HEN REFLEXES

P. D. Kharchenko

Institute of Physiology, Academy of Sciences of the Ukrainian SSR, Kiev

The peculiarities of the differentiation of hens' reflexes were studied depending on the nature of the conditioned stimulus. It was found out that the investigation of the differentiation of positive reactions in hens revealed some specific features of the process of differentiation. Positive reactions in hens were observed to be differentiated by means of inner inhibitions. The results of this process are discussed.

кільцевий подразник. Як слабленням тимчасовихого відміною і тренуванням генералізованій складкою генералізованій. Оскільки неадекватна реація, відбувалося її гальмуванням під час відмінної реакції. Очевидно, реакція для курей біологічною. Кури часто замість натискають навколо неї, або біля уваження рефлексів внаслідку екручення реакцій в інтервалі кожної реакції і зникнення рухової реакції, характер і тричі особливості нервової системи і 7–9 спроб у дорослих спостерігались в поодинокі, перерв в тренуванні рефлексів, і в першій реакції ще раз підтвердило нестійкість гальмування. Наявність фази пе-ріоду дослідники як ів з однорідним підкріпленням подразників з різномірною сприйняттями, що при диференції, вироблених на ці подразники і дальша їх константні сприймає умовний подразник, в ділянці зв'язку між ідповідним корковим ру- [10] вказують на те, що в начення має руховий ана-клавдій відношення, коли члення для одного руху і що умовні рефлекси, які агальну рухову реакцію, які вироблені з одного іншого реагента. Якщо у тва-реакціями згашувати одну з них, то, як правило, спостережено рефлекторної реакції. Диференціювання пози-гадує вироблення диферен-ленні диференціюального реа-мування, генералізації і диференціації ці стадії. З цього підходу щодо вироблення всіх реа-реакцій, мабуть, тільки в ступені по з'ясуванню механізму ідеть, що таке розрізняння цього гальмування.

Висновки

1. Застосування у курей в одній спробі умовних подразників, пов'язаних раніше з певними умовними реакціями, викликає перекручення цих реакцій.

2. В ранньому віці у курчат у зв'язку з переважанням процесу збудження спостерігається більш тривала фаза перекручення реакцій, ніж у дорослих курей. Наявність перекручення реакцій, характер і тривалість їх залежали також від індивідуальних особливостей нервової системи птахів.

3. У процесі диференціювання позитивних реакцій у курей спостерігаються фази зовнішнього гальмування, перекручення реакцій і диференціювання.

4. Диференціювання позитивних реакцій у птахів здійснюється на підставі внутрішнього гальмування.

Література

1. Абуладзе К. С.—Журн. высш. нерв. деят., 1951, 1, 6, 917.
2. Анохин П. К., Стреж Е.—Нижегор. мед. журн., 1932, 7, 8, 53.
3. Вацуро Е. Г.—В сб.: Труды физиол. лабор. им. И. П. Павлова, 1945, 12, 199.
4. Воронин Л. Г.—Лекции по сравнит. физиол. высш. нервн. деят., М., 1957.
5. Иванова В. И.—В сб.: II научн. совещ. по пробл. эвол. физиол., Л., 1959, 80.
6. Иорданис К. А.—В сб.: II научн. совещ. по пробл. эвол. физиол., Л., 1959, 86.
7. Калюжный Л. В.—В сб.: Труды Ин-та высш. нервн. деят., М., 1962, 7, 271.
8. Клещов С. В.—В сб.: Труды физиол. лабор. им. И. П. Павлова, 1940, 10, 310.
9. Конради П. Г.—В сб.: Труды физиол. лабор. им. И. П. Павлова, 1932, 4, 1.
10. Поливана М. Ф.—Вісник Київськ. ун-ту, 1959, 2.
11. Поливаная М. Ф.—Журн. высш. нервн. деят., 1961, 11, 4, 738.
12. Поливаная М. Ф., Харченко П. Д.—В сб.: Труды съезда Всес. физиол. об-ва, М.—Л., 1964, 2, 180.
13. Поливаная М. Ф., Харченко П. Д.—Журн. высш. нервн. деят., 1965, 15, 6, 1129.
14. Поливаная М. Ф., Харченко П. Д.—Фізіол. журн. АН УРСР, 1968, 14, 2, 152.
15. Поливаная М. Ф., Харченко П. Д.—Фізіол. журн. АН УРСР, 1970, 16, 5, 645.
16. Рокотова Н. А.—Журн. высш. нервн. деят., 1955, 5, 3, 385.
17. Тагиев Ш. К.—Журн. высш. нервн. деят., 1958, 8, 3, 431.
18. Хананашвили М. М.—Журн. высш. нервн. деят., 1955, 5, 4, 565.
19. Хананашвили М. М.—Журн. высш. нервн. деят., 1960, 10, 6, 874.

Надійшла до редакції
15.XII 1971 р.

THE DIFFERENTIATION OF CONDITIONED FOOD MOTOR REACTIONS IN HENS OF DIFFERENT AGE

P. D. Kharchenko, M. F. Polyvanaya, T. N. Babiy

Institute of Physiology of the T. G. Shevchenko State University, Kiev

Summary

The peculiarities of the differentiation of the conditioned food motor reactions were studied depending on the age of hens and the mechanism of such differentiation was found out. The investigation showed that in the process of the differentiation of the positive reactions in hens the phase of external inhibition, distortion reactions and differentiation were observed. Positive reactions in hens were differentiated on the basis of inner inhibitions. The younger were the hens more difficult and less stable was this process.